

תת"ע 7596/06/13 - מדינת ישראל נגד אל חטיב אמיר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

16 ספטמבר 2015

תת"ע 7596-06-13 מדינת ישראל נ' אל חטיב אמיר

לפני כבוד השופטת רות רז
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אל חטיב אמיר

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אלינה פינצי

ב"כ הנאשם - עו"ד עלא קישאוי

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א) ו-39א לפקודת התעבורה. על פי עובדות כתב האישום נהג הנאשם ברכב בתאריך 22.06.13, בשעה 04:26, בכביש מספר 44 למזרח, ובבדיקת נשיפה שנערכה לו נמצא בגופו ריכוז של 320 מיקרוגרם אלכוהול לליטר אוויר נשוף.

ההגנה טענה כי נפלו פגמים בעבודת השוטר ולא הוכח כי השוטר, יהודה שפורקר, הוא זה שעצר את רכב הנאשם. לטענת ההגנה רשם השוטר כי הרכב נעצר אך לא רשם כי הוא עצמו עצר את הרכב ועל כן, שוטר אחר שהיה במקום עצר את הרכב. לכן לא הוכחה שעת עצירת הרכב ולא הוכח כי עד לביצוע בדיקת הינשוף חלפו לפחות 15 דקות. עוד נטען כי משעת העיכוב ועד שעת ביצוע בדיקת הינשוף חלפו 10 דקות בלבד.

לטענת המאשימה יש לתת אמון בעדות השוטר. השוטר הוא אשר עצר את רכב הנאשם וערך לנאשם את כל הבדיקות. הנאשם הודה כי שתה אלכוהול. עוד טענה המאשימה כי עדות הנאשם בדבר הימצאותם של שוטרים נוספים במקום היא

עדות מגמתית. מרגע העצירה ועד הבדיקה חלפו 15 דקות ותוצאות הבדיקה אמינות.

לאחר שבחנתי את חומר הראיות ואת העדויות שוכנעתי מעבר לספק סביר בביצוע העבירה על ידי הנאשם. שוכנעתי כי לא נפל פגם בעבודת השוטר וכי בדיקת הנשיפה בוצעה כראוי ולפי הנהלים.

ואלה נימוקי החלטתי :

שוכנעתי כי השוטר רס"ב יהודה שפורקר טיפל בנאשם מתחילת האירוע ועד לסיומו. שוטר זה עצר את רכב הנאשם וביצע לנאשם את כל הליך בדיקת השכרות כפי שפירט בדו"ח הזמנה לדין (ת/1), בדו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/2), בדין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף (ת/5) בפלט נשיפה (ת/6) ובדו"ח עיכוב (ת/4).

איני מקבלת טענת ההגנה כי ניסוח המסמכים על ידי השוטר מצביע על כך שעצירת הרכב בוצעה על ידי שוטר אחר ולא על ידו.

בדו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/2) רשם השוטר בסעיף 2 לדו"ח :

" נעצר לבדיקה שגרתית נבדק בנשיפון ונכשל ודרשתי ממנו בדיקה במכשיר הינשוף ".

בדו"ח הזמנה לדין (ת/1) רשם השוטר בנסיבות ביצוע העבירה :

"במהלך פעילות נעצר לבדיקה שגרתית נבדק בנשיפון כאשר הובחן מגיע בתנועה...נבדק ונמצא נכשל בנשיפון ונהיגתו הופסקה ודרשתי ממנו בדיקה במכשיר הינשוף כאשר הנהג נמצא איתי ואני מוודה שלא אכל...בוצע לנהג בדיקה בינשוף ונמצא 320 מיקרו גרם הוסבר לנהג מהות העבירה בוצע שימוע במקום ע"י קצין משטרה".

עיון בתרשומות מלמד על כך שניסוח הפעלים בהם נוקט השוטר משתנה ואינו קבוע, ולא ניתן להסיק מהניסוח בלבד כי חלק מן הפעולות לא בוצע על ידו.

אין עוררין כי בדיקת הנשיפה באמצעות מכשיר הינשוף בוצעה על ידי השוטר שכן דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף (ת/5) נרשם על ידו ופלט הנשיפה (ת/6) חתום על ידו. ובכל זאת רשם העד בת/1 : " בוצע לנהג בדיקה בינשוף ". מכאן, שאף שהעד לא רשם "בדקתי את הנאשם בינשוף" הוא זה אשר ביצע את הבדיקה.

כך גם באשר להסבר מהות העבירה. השוטר רשם בת/1 : "הוסבר לנהג מהות העבירה " ולפי סעיף 8 לת/2, הוא זה אשר הסביר לנאשם את מהות העבירה.

העד העיד בבית המשפט באופן חד משמעי: "לא יכול להיות שהוא נעצר על ידי שוטר אחר. במידה והוא היה נעצר על ידי שוטר או מתנדב אחר זה היה מצוין בנסיבות הדוח" (עמוד 9 ש' 23-24).

עדויות של הנאשם לעניין זה הייתה עדות מבולבלת.

הנאשם העיד כי שוטר ראשון עצר אותו, לקח ממנו רישיונות ועשה לו בדיקה במכשיר קטן (בדיקת נשיפון) ובדיקת מאפיינים. לאחר מכן הגיע שוטר שני (הכוונה לעד יהודה שפורקר) שביצע לו בדיקת נשיפון נוספת (עמוד 22 ש' 17-24). הנאשם לא העיד במסגרת חקירתו הראשית כי השוטר השני ביצע לו בדיקת נשיפה במכשיר הינשוף.

בהמשך עדותו בחקירה הנגדית אמר הנאשם כי השוטר השני לא ביצע לו בדיקה במכשיר הגדול (בינשוף) ורק לאחר שנשאל פעם נוספת השיב כי השוטר השני כן ביצע את הבדיקה במכשיר הגדול.

לטענת הנאשם שוטר ראשון ערך לו בדיקת מאפיינים ולאחר מכן הועבר לשוטר השני. אך מתוך 2/ עולה בברור כי השוטר שפורקר ערך לנאשם את בדיקת המאפיינים. השוטר שפורקר הוא אשר מילא את 2/ ובסיום העמוד הראשון 2/ בסעיף בו יש לרשום למי הועבר הנאשם לצורך בדיקת המאפיינים לא נרשם שם של שוטר אחר משום שהנאשם נשאר בטיפולו של השוטר. מכאן שהשוטר היחיד אשר טיפל בנאשם היה השוטר שפורקר.

זאת ועוד, לטענת הנאשם, ביקש ממנו השוטר הראשון, לאחר שביצע לו בדיקת נשיפון, להמתין באוטו (עמוד 22 ש' 19) ולאחר מכן הגיע השוטר השני. לפי גרסה זו לא ברור מתי ביצע לו השוטר הראשון את בדיקת המאפיינים.

נוכח כל האמור לעיל, שוכנעתי כי השוטר שפורקר הוא אשר עצר את רכב הנאשם וטיפל בנאשם לבדו מתחילת האירוע ועד סופו.

בדיקת הנשיפה בוצעה בשעה 04:44 (ת/6).

הנאשם נעצר בשעה 04:26.

מרגע עצירת הרכב ועד לביצוע הבדיקה חלפו למעלה מ-15 דקות ועל כן עומדת הבדיקה בנהלי ההפעלה.

אני נותנת אמון בעדות השוטר כי שעת העצירה שנרשמה במסמכים שערך הינה השעה המדויקת של שעת עצירת הרכב. השוטר מלא את המסמכים בזמן אמת (עמוד 10 ש' 1-2) כך שרשם את שעת עצירת הרכב בת/2 סמוך לאחר עצירת הרכב.

לטענת ההגנה הודיע השוטר לנאשם כי נאסר עליו לאכול או לשתות רק בשעה 04:33 ומשעה זו ועד לשעת בדיקת

הנשיפה לא חלפו 15 דקות, ולכן יש לפסול את תוצאת הבדיקה.

אין בידי לקבל טענה זו מנימוקים אלה:

השעה 04:33 אינה משקפת בהכרח את שעת עיכובו של הנאשם לבדיקה ולא את שעת ההודעה על האיסור לשתות או לאכול. לצד סעיף 6 לת/2 לפיו הודיע השוטר לנאשם כי אסור לו לאכול או לשתות, לא מצוינת שעה.

השעה 04:33 רשומה בתחתית העמוד הראשון לת/2 ואמורה לציין את השעה בה מועבר הנאשם לבדיקת מאפיינים ומסתיים רישום העמוד הראשון.

השוטר לא נחקר על ידי ההגנה בנקודה זו ולא אישר את הטענה כי השעה 04:33 הינה שעת העיכוב או שעת ההודעה של סעיף 6, טענה שעלתה רק בסיכומי ההגנה.

יתר על כן, מחומר הראיות ומן העדויות אין ספק כי הנאשם לא אכל ולא שתה מרגע עצירתו על ידי השוטר. בנסיבות שרשם השוטר בת/1 מצויין במפורט כי הנאשם לא אכל ולא שתה כאשר הוא נמצא עם השוטר " ולאחר 15 דקות לפחות " בוצעה לו בדיקת נשיפה.

לגרסת הנאשם עצמו הוא לא שתה לאחר שנעצר על ידי השוטר. לגרסת הנאשם הוא שתה כחצי שעה לפני שנעצר, במקום עבודתו בחולון. (סעיף 3 לת/2, תגובת הנאשם בת/1, דברי הנאשם בתחקור בסעיף 2, עדות הנאשם -עמוד 22 לפרוטוקול שו' 17-18).

לא רק זאת, בסעיף 9 לת/2 ציין השוטר במפורש: " מרגע עצירת הרכב ובמשך כל הזמן שהנהג היה במשמורת, הנהג : לא אכל, לא שתה, לא עישן, לא הקיא ולא הכניס דבר מה לפיו או לאפו. " מכאן, שהשוטר רשם באופן ברור, שאינו משתמע לשתי פנים, כי כבר מרגע עצירת הרכב, דהיינו מהשעה 04:26, הנאשם לא אכל ולא שתה.

ועוד, בדו"ח העיכוב (ת/4) רשם השוטר כי השעה 04:26 הינה שעת עיכובו של הנאשם.

בנסיבות אלה שוכנעתי כי הנאשם לא שתה, לא אכל, לא הקיא ולא עישן לפחות 15 דקות לפני שבוצעה לו בדיקת הנשיפה.

לעניין זה יש גם להפנות להחלטת בית המשפט המחוזי תל אביב בע"פ 70200/07 אהוד גורן נגד מדינת ישראל.

המאשימה הוכיחה את תקינות מכשיר הנשיפה וכן עמדה בהוכחת הסמכותו של השוטר להפעלת מכשיר הינשוף

ובהוכחת היותו מפעיל וותיק ומיומן.

נוכח כל האמור אני מרשיעה את הנאשם במיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ג' תשרי תשע"ו, 16/09/2015 במעמד הנוכחים.

רות רז , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בטרם אגזור את דינו של הנאשם אני מפנה אותו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. בית המשפט מסביר כי אינו מחויב להמלצות שירות המבחן.

שירות המבחן יצור קשר עם הנאשם בטלפון : *****

או עם ב"כ בפקס : 08-9283889

קובעת לקבלת תסקיר, שמיעת טיעונים לעונש ומתן גזר דין **ליום 1.3.16 בשעה 11:30.**

הנאשם חייב להתייצב.

המזכירות תעביר את ההחלטה לשירות המבחן.

על ב"כ הנאשם לוודא כי במשך תקופת הדחייה מוזמן הנאשם על ידי שירות המבחן. הנאשם יעדכן את ב"כ האם זומן על ידי שירות המבחן.

אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה עד תום ההליכים נגדו ואף מעבר ל-6 חודשים. הנאשם יבצע כעת הפקדה במזכירות בית המשפט ורשאי לנהוג היום עד השעה 16:00.

עמוד 5

ניתנה והודעה היום ג' תשרי תשע"ו, 16/09/2015 במעמד הנוכחים.

רות רז , שופטת

הוקלד עלידיטובהגבע